

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Galepa Vitali Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

și

Galepa Aliona Xxxxx, născută la xx.xx.xxxx,
originară și domiciliată în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.10.2017 - 14.12.2017;

Instanța de apel: 15.01.2018 - 19.03.2018;

Instanța de recurs: 07.06.2018 - 04.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 14 decembrie 2017, *Galepa Aliona* a fost achitată de sub învinuirea înaintată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

Galepa Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 4 (patru) ani.

S-a respins, ca neîntemeiată cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că *Galepa Vitali*, împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate, urmărirea penală în privința căroră a fost disjunsă în procedură separată, având scopul înstrăinării substanțelor narcotice în proporții mari, în anul 2017 au semănat și au cultivat ilegal plante de cânepă, în sera ce se afla pe teritoriul proprietății sale, în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, și anume: 31

(treizeci și una) plante de cânepă, care conțin tetrahidrocannabinol, când au fost acțiunile lor demascate și stopate la 07 septembrie 2017 de colaboratorii MAI în timpul efectuării percheziției la domiciliul acestora și anume satul Xxxxx, raionul Xxxxx, unde au fost depistate și ridicate 31 (treizeci și una) plante de cannabis (cânepă), ce conțin tetrahidrocannabinol, ce se referă la substanțe narcotice.

De către organul de urmărire penală, *Galepa Aliona* a fost pusă sub învinuire și deferită judecății pentru faptul că împreună și de comun acord cu soțul său Galepa Vitali și alte persoane neidentificate, având scopul înstrăinării substanțelor narcotice în proporții mari, în anul 2017 au plantat și au crescut în sera ce se afla pe teritoriul proprietății sale, satul Xxxxx, raionul Xxxxx, 31 (treizeci și una) plante de cânepă, care conțin tetrahidrocannabinol, când au fost acțiunile lor demascate și stopate (întrerupte) la 07 septembrie 2017 de colaboratorii MAI în timpul efectuării percheziției la domiciliul acestora și anume - satul Xxxxx, raionul Xxxxx, unde au fost găsite și ridicate 31 (treizeci și una) plante de cannabis (cânepă), ce conțin tetrahidrocannabinol, ce se referă la substanțe narcotice.

Acțiunile lui *Galepa Aliona* au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, conform indicilor, *semănatul ilegal și cultivarea plantelor, ce conțin substanțe narcotice, de către două sau mai multe persoane, săvârșite în proporții mari în scop de înstrăinare.*

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Galepa Aliona să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 4 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități pe termen de 4 ani și încasarea cheltuielilor de judecată în contul statului în sumă de 1 680 lei, pentru efectuarea expertizei chimice.

În motivarea apelului a invocat:

- sentința de achitare a inculpatei Galepa Aliona este ilegală, deoarece prin probele prezentate în ședința de judecată pe deplin a fost dovedită vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, și anume declarațiile martorilor și materialele cauzei;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că Galepa Vitali și Galepa Aliona locuiesc împreună, cu locuința și gospodăria unice iar plantele de cânepă au crescut mai înalte decât sera, aproximativ de un metru, la momentul percheziției ușa de la seră nu a fost bătută în cuie, cum declară Galepa Vitali;

- instanța urma a aprecia critic depozițiile martorului Dobrovenco Liudmila, deoarece este prietenă de familie cu Galepa.

3.2. avocatul Fiodorov Vladislav în numele inculpatului Galepa Vitali, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care

acțiunile lui Galepa Vitali să fie reîncadrate în baza art. 217 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

În motivarea apelului avocatul a invocat:

- sentința instanței de fond este una ilegală, iar motivele prin care Galepa Vitali a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal sunt neîntemeiate, așa cum la materialele cauzei lipsesc probele care ar confirma comiterea de către acesta a infracțiunii respective;

- Galepa Vitali din start a recunoscut faptul cultivării ilegale a plantelor care conțin droguri, însă nu recunoaște anume faptul că a avut loc înțelegere prealabilă cu soția sa, Galepa Aliona, sau cu alte persoane neidentificate;

- instanța de judecată nu a dat apreciere faptului că în ordonanța privind efectuarea percheziției din 07 septembrie 2017 este indicat - efectuarea percheziției în scopul depistării substanțelor narcotice, dispozitive electronice și anume calculatoare, notebook-uri, telefoanelor mobile, surse bănești, dobândite în urma acțiunilor infracționale și alte obiecte care ar confirma în oarecare mod înstrăinarea ilegală a drogurilor;

- învinuirea adusă lui Galepa Vitali în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal este bazată doar pe presupuneri, la materialele dosarului lipsind careva probe confirmative în acest sens, cu atât mai mult că reieșind din declarațiile martorilor Bordei Ghenadi, Radu Mihail și Dobrovenco Liudmila nu rezultă faptul înstrăinării drogurilor prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute;

- totodată, pedeapsa stabilită de către instanța de fond este neechitabilă, iar instanța de judecată nu a ținut cont de circumstanțele atenuante, și anume faptul că Galepa Vitali se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai și de muncă, a comis infracțiune pentru prima dată, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii în cadrul urmăririi penale, astfel față de acesta urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 martie 2018, s-au admis apelurile declarate, s-a casat integral sentința instanței de fond și s-a emis o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Galepa Aliona, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, a fost achitată, dat fiind faptul că fapta nu a fost săvârșită de ea.

Galepa Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate lui Galepa Vitali, cu stabilirea termenului de probațiune de 3 (trei) ani.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 (una mie șase sute optzeci) lei, ca fiind neîntemeiată.

4.1. Colegiul, referindu-se la apelul declarat de către procuror a considerat, că instanța de judecată, necătând la faptul pronunțării sentinței de achitare a Alionei Galepa, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, totuși nu a dat o apreciere corectă probelor prezentate de părți, nu a studiat probele și nu le-a ajustat corect la prevederile legale.

În cadrul ședinței de apel au fost în direct cercetate probele prezentate de ambele părți, și anume au fost audiați inculpata Galepa Aliona, martorii Radu Mihail, Bordei Ghenadie, probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel ne fiind administrate, dar întru asigurarea principiului contradictorialității, la solicitarea procurorului au fost cercetate suplimentar probele administrate în instanța de fond.

Analizând probele administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul a concluzionat că soluția instanței de fond privind achitarea lui Galepa Aliona de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii, este incorectă, deoarece instanța a considerat că totuși Galepa Aliona a cunoscut despre faptul cultivării cânepei de către soțul său Galepa Vitali, însă nu a denunțat organelor de poliție despre acest fapt. Totodată instanța a mai menționat că participarea lui Galepa Aliona la cultivarea ilegală a plantelor de cânepă în proporții mari cu scop de înstrăinare nu a fost demonstrată prin nici o probă.

Colegiul a reținut că instanța de fond pronunțând o sentință de achitare în privința lui Galepa Aliona, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii, nu a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, inclusiv că este necesar de a stabili dacă fapta a fost săvârșită de Galepa Aliona, or materialele dosarului nu demonstrează direct că aceasta ar fi săvârșit careva acțiuni îndreptate spre cultivarea cânepei de comun acord cu soțul Galepa Vitali și alte persoane neidentificate.

De către organul de urmărire penală, pe marginea acestui fapt nu a fost prezentată nici o probă directă, învinuirea fiind formulată doar pe presupuneri că Galepa Aliona fiind soția lui Galepa Vitali, locuind într-o gospodărie ar cunoaște despre faptul creșterii cânepei în sera din grădina lor, însă Galepa Vitali a declarat că Galepa Aliona nu are careva acces la sera din grădină, deoarece de gospodărie se ocupa el personal, soția se ocupa doar de treburile casnice. De asemenea, martorii Bordean Ghenadie și Radu Mihail, fiind audiați în cadrul instanței de fond cât și în apel, au declarat că Galepa Vitali din start a recunoscut că crește cânepă pentru consum propriu, iar la copii și soție nu le permitea să intre în seră. În situația respectivă, Colegiul a considerat

necesară aplicarea prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece nu a fost demonstrat că fapta menționată ar fi fost săvârșită de Galepa Aliona.

Prin urmare, Colegiul a concluzionat că acuzarea nu a prezentat probe directe, făcând referire doar la niște presupuneri, accentuând asupra rezonanței acestei cauze penale în societate și faptului că inculpata este angajată în calitate de profesoară.

Totodată, Colegiul a considerat necesar a respinge solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei chimice în sumă de 1 680 lei, menționând că solicitantul efectuării expertizei chimice este statul RM în persona OUP al IP Cahul, prin urmare obligația a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizei o poartă anume solicitantul.

Referitor la apelul avocatului Fiodorov Vladislav în numele inculpatului Galepa Vitali, Colegiul a menționat că în urma percheziției din 07 septembrie 2017 la Galepa Vitali au fost depistate plante de cânepă, care reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțele stupefiante în acest sens, și acestuia i s-a incriminat infracțiunea prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. b,) f) Cod penal, adică semănatul ilegal și cultivarea plantelor, ce conțin substanțe narcotice, de către două sau mai multe persoane, săvârșite în proporții mari în scop de înstrăinare, încadrare juridică pe care Colegiul a considerat-o incorectă, deoarece în cadrul cercetării cauzei penale cu certitudine s-a demonstrat nevinovăția lui Galepa Aliona în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, aceasta fiind achitată, dat fiind faptul că fapta nu a fost săvârșită de ultima, iar acuzarea nu a demonstrat implicarea altor persoane la comiterea infracțiunii în complicitate cu Galepa Vitali, doar menționându-se de către organul de urmărire penală că ar fi fost implicate și alte persoane, care însă nu au fost identificate.

Astfel, instanța de apel, cercetând materialele cauzei, a reținut că în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Galepa Vitali, satul Lucești, raionul Cahul, la 07 septembrie 2017 au fost depistate și ridicate 31 plante în stare verde de vegetație, asemănătoare cu cânepă, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/3-R-302 din 15 septembrie 2017, reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, ce se atribuie la substanțe stupefiante.

Prin urmare, Colegiul a stabilit că în acțiunile lui Galepa Vitali sunt prezenți indicii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului Galepa Vitali, Colegiul ținând cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a considerat necesar a aplica în privința acestuia pedeapsa închisorii pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități din domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 3 (trei) ani.

De rând cu aceasta, Colegiul a considerat că nu este necesar ca inculpatul să ispășească real pedeapsa închisorii, urmând a fi suspendată condiționat executarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune în baza art. 90 Cod penal.

Instanța a menționat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Suspendarea condiționată a executării pedepsei, ca o instituție de drept penal, constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare, de a suspenda condiționat pe o anumită perioadă de timp, denumită termen de încercare, executarea pedepsei, dacă sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute de art. 90 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În susținerea recursului procurorul indică:

- la examinarea cauzei, instanțele de fond nu au ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală și nu au cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-au verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu au apreciat fiecare probă separat și toate în coroborare, aduse de procuror în susținerea învinuirii și nu s-au expus în mod convingător de ce resping aceste probe;

- vinovăția Alionei Galepa de săvârșirea infracțiunii care i-a fost incriminată, a fost pe deplin demonstrată în cadrul ședinței de judecată și confirmată de probele obținute în cadrul urmăririi penale, care au fost prezentate în cadrul ședinței judiciare, și anume declarațiile martorilor Bordei Ghenadie și Radu Mihail precum și materialele cauzei;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că Galepa Vitali și Galepa Aliona locuiesc împreună, au locuință și gospodărie unică, plantele de câneapă au crescut mai înalte decât sera, la momentul percheziției ușa de la seră nu a fost bătută în cuie cum declară Galepa Vitali;

- declarațiile martorului Dobrovenco Liudmila urmau a fi apreciate critic de către instanță, deoarece aceasta este prietena familiei Galepa;

- soluția instanței de apel privind excluderea calificativului prevăzut la lit. b) alin. (3) art. 217¹ Cod penal din acțiunile lui Galepa Vitali nu este întemeiată, deoarece infracțiunea incriminată lui a fost comisă împreună cu soția sa Galepa Aliona, care tot este proprietara terenului și care făcea diferite lucrări agricole în grădină. Totodată este disjungată o urmărire penală și în privința altor persoane necunoscute, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor Bordei G. și Radu M.;

- acuzarea nu este de acord cu pedeapsa neprivativă de libertate stabilită lui Galepa Vitali, deoarece aceasta nu-și va atinge scopul prevăzut de prevederile art. 61 Cod penal;

- concluzia instanței de apel privind respingerea cererii procurorului de a

încasa din contul inculpaților cheltuielile judiciare în sumă de 1 680 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză chimică, este neîntemeiată, deoarece conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar cheltuielile legate de efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauze penale, prin urmare acestea urmează a fi încasate din contul inculpaților.

5.1. Asupra recursului ordinar declarat de către procuror, inculpatul Galepa Vitali depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece recurentul nu a adus nici un temei plauzibil în casarea deciziei instanței de apel și reprezintă în sine o simplă nemulțumire a acuzatorului față de soluția adoptată de instanța de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că procurorul în recursul declarat invocă drept temeiuri de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și când faptele i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală invocat de recurent, Colegiul menționează că procurorul invocând aceste temei, de fapt expune dezacordul cu aprecierea probelor în privința Alionei

Galepa de către instanța de apel, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatei. Totodată nu este de acord cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpați a cheltuielilor de judecată în mărime 1 680 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză chimică

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul reține că instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția Alionei Galepa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal.

Astfel, din conținutul hotărârii instanței de apel, rezultă că aceasta corect a constatat că fapta nu a fost săvârșită de Galepa Aliona, ulterior motivându-și concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea acestuia privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu și care contravine probelor administrate în cauză.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Galepa Aliona, ca de altfel și recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția ultimei.

Colegiul relatează că probele indicate de procuror în recurs, nu dovedesc nici într-un fel vina Alionei Galepa în comiterea infracțiunii incriminate, dar constată doar depistarea în seră a 31 plante de cânepă pe care Galepa Vitali a recunoscut că le-a sădit personal, soția sa nefiind la curent cu acest lucru. Mai mult, mențiunea procurorului că Galepa Aliona nu avea cum să nu cunoască despre faptul că soțul ei cultiva cânepă, deoarece ei locuiesc împreună, au locuință și gospodărie unică, nu pot fi puse la

baza unei hotărâri de condamnare, or concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată Colegiul indică, că criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, recursul fiind absolut identic cu apelul, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea acesteia, constatându-se astfel că recursul declarat este inadmisibil.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care instanțele și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Cât ține solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, Colegiul relatează că la judecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză chimică nr. 34/12/3-R-302 din 15.09.2017, or art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în

vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3) art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpaților cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, iar temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința lui Galepa Vitali, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau

aggravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Mențiunea procurorului precum că pedeapsa neprivativă de libertate stabilită în privința inculpatului nu-și va atinge scopul prevăzut de prevederile art. 61 Cod penal Colegiul o consideră neîntemeiată, or careva impedimente în vederea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Galepa Vitali, nu au fost constatate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin stabilirea în privința lui Galepa Vitali a unei pedepse neprivative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Referitor la eroarea invocată de procuror prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, deoarece în situația în care instanța de apel a dispus achitarea Alionei Galepa de sub învinuirea înaintată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, iar acuzarea nu a demonstrat implicarea altor persoane la comiterea infracțiunii în complicitate cu Galepa Vitali, lit. b) alin. (3) al art. 217¹ Cod penal, ce presupune comiterea infracțiunii *de două sau mai multe persoane* incriminat inculpatului, s-a exclus din învinuirea acestuia.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția lui Galepa Vitali, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia și individualizarea pedepsei stabilite ultimului, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate,

Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Galepa Vitali și Galepa Aliona*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun